

Del cor de Catalunya ens arriba una veu que diu amb convenciment que la seva vocació està "lligada a l'administració pública perquè crec que servir a la col·lectivitat és un plus a la meua feina." Des de l'Ajuntament de Manresa, "defenso els interessos de la col·lectivitat, que crec que pot arribar a ser més gratificant que defensar els interessos privats. Els advocats de l'Administració local el que hem de fer és defensar la ciutadania en general."

"En una administració local petita com és Manresa", ens explica la Trinitat Capdevila, "et toca defensar als tribunals molts temes, per tant no m'és aliè portar assumptes civils, penals, hipotecaris... però un 90% dels que passen per les meves mans tenen relació amb l'urbanisme, especialment en temes de planejament, llicències, expropiacions, ruïnes, etc." Aquests últims anys s'ha posat tristament de moda l'especulació dels propietaris que "volen declarar els seus edificis en ruïna per treure'n els llogaters, donat que la legislació preveu que, quan es declara un edifici en ruïna, els contractes amb els llogaters queden extingits i han de sortir d'allà sense cap dret. Sovint es deixa que aquestes finques es facin malbé expressament. Nosaltres coneixem casos de finques en què el propietari deixa portes i finestres obertes perquè la intempèrie ho malmeti tot. Aquests desnonaments provoquen autèntics drames de persones que es queden al carrer. A l'Ajuntament de Manresa funciona una comissió mixta interdepartamental integrada bàsicament per persones d'Urbanisme i de Serveis Socials per donar sortida a aquestes situacions." Altres vegades, però, "l'Administració declara un edifici en estat de ruïna, perquè realment ho està, però el seu enderroc es demora perquè els llogaters impugnen la declaració per evitar que es produeixi el desnonament de manera immediata. Ara mateix, tenim als tribunals sis o set expedients per aquest motiu."

Una manera d'evitar aquestes situacions podria ser el dictar ordres d'execució -exigir als propietaris que mantinguin els seus edificis en condicions de seguretat i salubritat: "Els ajuntaments actuen en aquesta direcció. A Manresa, per exemple, hem arribat a dictar 300 ordres en un any, però el grau de compliment dels propietaris no és sempre el desitjable i llavors s'ha d'anar a l'execució subsidiària, la qual cosa implica haver d'avançar diners municipals i després cobrar-los amb retard respecte de la despesa. A Manresa, actuem sempre que el bé afectat és la seguretat: quan una llosa té el perill de caure, quan un arbre arrebossat pot fer mal a algú... En els altres casos, de salubritat, d'ornament, d'habitabilitat, etc., s'arriba on es pot."

La Trinitat es mostra molt satisfeta, en canvi, de com es gestionen els permisos per a restauracions: "A Manresa en el tema de l'urbanisme som innovadors i en matèria de petites actuacions, arranament de façanes i d'altres no exigim permís d'obres, sinó una simple comunicació prèvia, i si en quinze dies no hem dit el contrari, poden començar-se les obres." D'altra banda, els manresans sovint s'adrecen a l'Ajuntament per queixar-se del soroll dels seus veïns, de manera que l'Administració ha aprovat ordenances de convivència ciutadana i de control de la contaminació acústica, que "contemplen molts aspectes: des dels sorolls que es poden fer en activitats i en domicilis privats fins a com s'han de mantenir espais i béns públics, passant pel tema dels animals, i d'altres."

Com a professional que trepitja els tribunals, demanem a la nostra convidada la seva opinió sobre el funcionament d'aquests òrgans a la seva ciutat: "Funcionen com a gairebé tot arreu, és a dir, malament per la gran lentitud. Els jutges duren molt poc a la ciutat, no hi ha cap arrelament. A nivell professional, a Manresa es va arribar a formular una queixa al Consell General del Poder Judicial per la manca d'activitat d'un jutge." I encara afegeix: "L'Administració s'ha de posar al dia per flexibilitzar i agilitzar procediments. Hauríem d'admetre faxos, correu electrònic, etc., però necessitem que les normes ho regulin, estem encaixonats en els procediments reglats. Hi ha ajuntaments, i sobretot jutjats, que ni tan sols tenen les infraestructures necessàries per posar en marxa aquests nous sistemes telemàtics. A Manresa, per exemple, encara hi ha jutjats sense fax i on es fan les declaracions de testimonis amb màquina d'escriure. L'Administració està molt endarrerida en aquest nivell." Aquest endarreriment tecnològic afecta, també, "l'Administració local i altres administracions, com els registres de la propietat."

Respecte a l'actualització de les lleis de la funció pública comenta: "El mes d'abril d'enguany ha entrat en vigor la modificació de la Llei de règim de les administracions públiques i de procediment administratiu comú. És una llei que renova la del 1992, que havia modificat la de 1958. El text de 1992 no va funcionar en absolut, però aquesta d'ara també presenta problemes, tot i que ha volgut arranjar algunes deficiències greus de la de 1992. En matèria administrativa, la competència normativa bàsica és de l'Estat, però també en tenen la Comunitat Autònoma i els propis ens locals, sense perjudici, evidentment, de la normativa europea -per exemple, a nivell d'estàndards ambientals-, i això fa que hi hagi llacunes i contradiccions. La primera dificultat, especialment en matèria urbanística, és saber quina és la norma a aplicar."

En referir-nos a la Comunitat Europea sorgeix el tema de la mobilitat de professionals: "Em sembla molt bé que s'obrin fronteres però durant molts anys, mentre no hi hagi normatives unificades, continuarà sent difícil la competència entre advocats de diferents països perquè els drets són diferents i és difícil especialitzar-te en un altre cos jurídic." Pel que fa a un futur més immediat, "crec que caldrà que tant advocats com jutges tinguin una visió general però que s'especialitzin en algun apartat. Els advocats generalistes es mantindran per tocar temes menors com actes de jurisdicció voluntària, però per a assumptes fiscals, urbanístics, etc. el ciutadà triarà especialistes en les matèries concretes."

La Trinitat Capdevila ha militat al col·lectiu Juristes Demòcrates, però l'experiència, que els primers temps era molt engrescadora, va acabar en un desencís: "Hi havia una delegació a Barcelona i vam crear-ne una altra a Manresa però lentament la gent va començar a allunyar-se'n mentre que Barcelona no ens donava i suport necessari, no teníem infraestructura i organitzar actes comportava necessàriament temps i recursos. Des de Barcelona se'ns convidava als actes que es feien allà, però no era el mateix. Ara fa ben bé un parell d'anys que no fem res."

Una advocada que ha exercit en l'àmbit privat i en el públic, no es planteja combinar les dues opcions: "De cara al ciutadà és més net així. Si algun dia vull tornar a exercir privadament, cosa que per ara no em plantejo, ho faria deixant abans l'Administració."

**“Els advocats
de l’Administració local
el que hem de fer és
defensar la ciutadania
en general”**

Trinitat Capdevila - Manresa (Bages)